

Дата набуття статусу остаточного:	31/01/2019 (Велика Палата)
Назва:	<u>CASE OF FERNANDES DE OLIVEIRA v. PORTUGAL</u> (Заява № 78103/14)
Зміст:	<p>Справа стосувалася самогубства дорослого сина заявниці в період його добровільного лікування у психіатричній лікарні. Цивільний процес щодо відшкодування моральної шкоди заявниці (його матері) тривав надто довго.</p> <p>Суд постановив, що нормативно-правова база, що регулювала питання догляду сина заявниці, відповідає вимогам щодо захисту пацієнтів згідно зі статтею 2 Конвенції.</p> <p>Розвиваючи свою прецедентну практику, Суд постановив, що держави мають вживати розумних заходів для захисту пацієнтів із психіатричними розладами, які госпіталізовані добровільно, а також тих, хто примусово поміщений до лікарні. У цьому випадку органи влади надали достатню кількість гарантій та здійснили превентивні заходи, в ході яких не вбачалось реального чи можливого ризику самогубства сина заявниці. Встановлено, що в медичній установі запроваджено спеціальні режими нагляду, прийому ліків, прогулянок тощо, що, в свою чергу, забезпечує належне спостереження за станом пацієнта, тим самим не порушуючи право на приватне та сімейне життя. Суд зауважив, що лікарям медичної установи було відомо про тривалість хвороби заявника, її перебіг; окрім цього, син заявниці проводив вихідні вдома. У разі необхідності такий режим лікування сина заявниці міг корегуватися.</p> <p>Проте уряд не надав переконливих причин тривалості національних процедур компенсації – більше 11 років – і відповідно було встановлено порушення процесуального аспекту статті 8 Конвенції.</p>
Констатоване порушення (стаття):	<p>Відсутність порушення статті 2 Конвенції (матеріальний аспект).</p> <p>Порушення статті 8 Конвенції (процесуальний аспект).</p>